

ปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนใต้

Factors Affecting Parents for further Education of Vocational Students at the Educational of Development for Special Administration Zone in the South

ปัญญา ชูช่วย^{1*}

Punja Chuchuy^{1*}

¹ อาจารย์, สังกัดสาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Academic, Department of General Education, Faculty of Education and Liberal Arts Hatyai University.

* Corresponding author, E-mail: punja@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจสามจังหวัดชายแดนใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจสามจังหวัดชายแดนใต้ 2) เปรียบเทียบปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจสามจังหวัดชายแดนใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจสามจังหวัดชายแดนใต้ที่ให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .934 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสถิติ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า

1) ศึกษาปัจจัยของผู้ปกครองในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจสามจังหวัดชายแดนใต้ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 โดยด้านสถาบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.49 รองลงมาเป็นด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ด้านทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษาและด้านนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษา ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านค่านิยมทางการศึกษา และด้านความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 3.43 3.40 3.40 3.39 3.36 และ 3.34 ตามลำดับ 2) เปรียบเทียบปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจสามจังหวัดชายแดนใต้ พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ปกครองที่มีเพศ อาชีพ ระดับการศึกษาต่างกันมีปัจจัยในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ศึกษาต่อ สถาบัน อาชีวศึกษา

Abstract

This research aim 1) to study Factors Affecting Parents for Further Education of Vocational Students at the Educational of Development for Special Administration Zone in the South and 2) to compare Factors Affecting Parents for Further Education of Vocational Students at the Educational of Development for Special Administration Zone in the South. The sample size for the study was 400 person form population of Parents of Development for Special Administration Zone in the South. The research tool used to collect the data was a questionnaire with reliability of .934, Statistics to Analysis the data were mean, standard deviation, t-test, One way ANOVA. The research findings shows that 1) the mean of the Factors Affecting Parents for Further Education of Vocational Students at the Educational of Development for Special Administration Zone in the South. All aspect were at the high level and each aspect from the highest to lowest were in Institute of vocational Education rated the mean at the highest level 3.42 ,followed by public relation , Attitude of Vocational Education, Education policy, Vocational Education image, Influences of people decision, Value education, and Career progression rated the mean at 3.45 3.43 3.40 3.40 3.39 3.36 and 3.34 respectively. 2) The comparison Factors Affecting Parents for Further Education of Vocational Students at the Educational of Development for Special Administration Zone in the South between sex income education occupation were as follows it was also showed that parents of different income had Factors Affecting Parents for Further Education of Vocational Students at the Educational of Development for Special Administration Zone in the South statistically significant level of .05 ,while the parent different sex occupation education had the same Factors Affecting Parents for Further Education of Vocational Students at the Educational of Development for Special Administration Zone in the South.

Keywords: Education, Statute, Vocational education

บทนำ

ปัญหาประชาชนขาดความรู้ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดยะลา นราธิวาส ปัตตานี และจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อยและอำเภอเทพา) เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความไม่สงบในพื้นที่มาอย่างยาวนานต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จากข้อมูลหน่วยความมั่นคงพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีข้อมูลเด็กสูญหายไปจากระบบการศึกษาจำนวนมาก โดยเฉพาะเด็กที่สำเร็จการศึกษาในภาคบังคับในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับที่สูงขึ้นส่งผลให้เกิดการว่างงานในพื้นที่ค่อนข้างสูงในขณะที่แรงงานหลายสาขา เช่น ช่างเชื่อม ช่างก่อสร้าง ช่างเคาะพ่นสีรถยนต์ ช่างเครื่องเย็น ช่างซ่อมเครื่องยนต์เรือ ช่างบังคับเครื่องจักรกลงานก่อสร้าง และช่างออกแบบบรรจุภัณฑ์ ซึ่งแรงงานในสาขาอาชีพเหล่านี้ยังขาดแคลน เยาวชนที่หายไปจาก



ระบบการศึกษานี้เป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจถูกชักจูงเข้าสู่ขบวนการก่อความไม่สงบและวางจรมัดในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากรายงานการสำรวจข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาปีการศึกษา 2556 ระบุว่าจำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ไม่เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.04 ซึ่งเป็นอัตราการสูญหายที่สูงมาก (สำนักงานศึกษาธิการภาค 12, 2556)

จากรายงานการสำรวจการเข้าศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีพของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 พบว่า มีนักเรียนศึกษาต่อในสายสามัญ ร้อยละ 76.27 ศึกษาในสายอาชีพเพียง ร้อยละ 23.73 ตรงกันข้ามกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการที่ต้องการบุคลากรที่เป็นกลุ่มวิชาชีพเฉพาะหรือผู้สำเร็จการศึกษาระดับกลางในสายอาชีพจำนวนมาก แต่ปัจจุบันกำลังแรงงานสถาบันอาชีวศึกษามีน้อยทำให้เกิดปัญหาวิกฤตเกี่ยวกับแรงงานของไทยอันเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการทั้งปัญหาจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของประชากรที่มีอัตราการเกิดน้อยลง หรืออาจเนื่องมาจากค่านิยมทางการศึกษาและสอดคล้องกับจอมพงศ์ มงคลวนิช (2557) กล่าวว่า ค่านิยมความเชื่อของเด็กและผู้ปกครอง รวมถึงการกำหนดสัดส่วนผู้เรียนและการกำหนดนโยบายของรัฐบาล เป็นสาเหตุของการไม่ศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา นอกจากนี้ปัจจัยด้านวัฒนธรรมยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเลือกสถาบันในการศึกษาต่อของผู้เรียน (รุจระระ บุณนาค, 2557) ทั้งนี้ปัญหาการไม่เรียนต่อของนักเรียนในพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยจากสถานศึกษา

จากสาเหตุและข้อมูลปัจจัยหลายประการที่กล่าวมาข้างต้นอาจจะมีปัจจัยเสริมอื่นๆ ที่ทำให้เยาวชนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ไม่สนใจที่จะศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของนักเรียนในเขตพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ และนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเสนอแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษา รวมทั้งเป็นการหาแนวทางส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียนที่ขาดโอกาสในการศึกษาต่อและเป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาแก่นักเรียนในพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจสามจังหวัดชายแดนใต้
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครองในพื้นที่เฉพาะกิจสามจังหวัดชายแดนใต้

สมมติฐานการวิจัย

ผู้ปกครองที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาต่างกัน



แนวคิดทฤษฎีและกรอบแนวคิดการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ แบ่งได้ 2 ประการ (ฉัตรยาพร เสมอใจ, 2554) ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ประกอบด้วยลักษณะ ดังนี้

1) ความต้องการ (Want) และความปรารถนา (Desires) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ต้องการหรือไม่ต้องการ โดยการตอบสนองสิ่งเร้านั้นด้วยร่างกายหรือจิตใจ

2) แรงจูงใจ (Motivation) เมื่อบุคคลเกิดความต้องการแต่การตอบสนองสิ่งเร้านั้นไม่รุนแรงก็จะเกิดการปล่อยวางไม่ยอมได้ ไม่ยอมมี ไม่ใส่ใจ หรือไม่ทำการตัดสินใจใดๆ แต่หากสิ่งเร้าที่เจอขยายตัวขึ้นก็จะส่งผลต่อแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

3) ทักษะคติ (Attitude) เป็นการประเมินความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลที่พัฒนาขึ้นจากความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจต่างๆ ของบุคคล ดังนั้นเมื่อต้องการให้บุคคลเปลี่ยนพฤติกรรม ก็ต้องเปลี่ยนทัศนคติของเขา ก่อน ในความเป็นจริงทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

4) การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการของตัวบุคคลในการยอมรับความคิดหรือการกระทำของคนอื่นการเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการรับรู้ประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงและคงอยู่ในระดับยาวนาน

2. ปัจจัยภายนอก (External Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ประกอบด้วยลักษณะ ดังนี้

1) สภาพเศรษฐกิจ (Economy) เป็นสิ่งกำหนดอำนาจในการตัดสินใจของผู้บริโภคในรูปแบบของตัวเงินและปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) ครอบครัว (Family) การเลี้ยงดูและสภาพครอบครัวที่แตกต่างกันส่งผลให้บุคคลมีความแตกต่างกัน เช่น การตอบสนองความต้องการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัวซึ่งสถาบันครอบครัวมีอิทธิพลต่อบุคคลมากกว่าสถาบันอื่น

3) สังคม (Social) กลุ่มสังคมนรอบๆ ตัวบุคคลมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลให้ไปในทางเดียวกัน เพื่อการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4) วัฒนธรรม (Culture) เป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่สังคมเชื่อว่าดีงามและยอมรับการปฏิบัติบุคคลที่อยู่ในสังคมเดียวกันจึงยึดถือและปฏิบัติตามวัฒนธรรมเพื่อการอยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยวัฒนธรรมเป็นกลุ่มของค่านิยมพื้นฐาน การรับรู้ ความต้องการและพฤติกรรม ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากการเป็นสมาชิกของสังคม เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอยู่ร่วมกันประกอบด้วยค่านิยมการแสดงออกค่านิยมในการใช้สิ่งของ และวิถีการคิด

5) สภาพแวดล้อม (Environment) ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อตัวบุคคลและการตัดสินใจของตัวบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง



วัชร ทรัพย์มี (2539) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีดังนี้

1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับผลได้ผลเสียต่อตนเอง เช่น ในการเลือกอาชีพจะคำนึงถึงรายได้จะทำให้มีกินมีใช้ระดับใด งานนั้นน่าสนใจตรงความถนัดหรือความสามารถของตนหรือไม่ จะทำงานในท้องถิ่นที่ตนต้องการหรือไม่ มีโอกาสก้าวหน้าและมีความมั่นคงในการทำงานนั้นมากน้อยเพียงใด

2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับผลได้ผลเสียต่อคนใกล้ชิด ซึ่งเป็นบุคคลที่สำคัญเพียงพอมีเวลาให้กับครอบครัวหรือไม่ มีสวัสดิการสำหรับครอบครัวหรือไม่

3) ปัจจัยด้านการยอมรับตนเอง โดยบุคคลจะพิจารณาว่าถ้าเลือกกระทำเช่นนี้แล้วตนเองภูมิใจหรือไม่ รับผิดชอบหรือไม่ เช่น ถ้าตัดสินใจศึกษาต่อสาขาวิชานี้ตนเองภูมิใจหรือรู้สึกด้อย เป็นต้น

4) ปัจจัยด้านบุคคลแวดล้อม เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคลในเรื่องต่างๆ อาทิ การตัดสินใจเลือกสาขาการเรียน เลือกอาชีพ เลือกคู่ ตัดสินใจปลูกบ้านหรือกระทิงการตัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ

5) ปัจจัยด้านศีลธรรมจรรยา การตัดสินใจของบุคคลไม่ใช่จะคำนึงถึงสิ่งที่จะทำให้บุคคลนั้นพึงพอใจทั้งหมด ยังมีปัจจัยด้านศีลธรรมจรรยาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ถ้าสิ่งที่ตัดสินใจลงไปตามตนเองพอใจแต่ผิดศีลธรรมจรรยาก็ทำให้ตัดสินใจเช่นนั้นไม่ได้

6) ปัจจัยด้านการยอมรับของสังคม เช่น ในสังคมที่คิดว่าการหย่าร้างเป็นเรื่องธรรมดาเกี่ยวกับสังคมที่คิดว่าการหย่าร้างเป็นเรื่องร้ายแรง การตัดสินใจหย่าร้างในกรณีแรกคงง่ายกว่ากรณีหลัง เป็นต้น

7) ปัจจัยด้านอารมณ์ ในขณะที่บุคคลตกอยู่ในสภาพที่มีอารมณ์รุนแรง เช่น รัก เกลียด โกรธ กลัว หรือกังวลอย่างหนัก ถ้าตัดสินใจอะไรลงไปในขณะที่นั้นมีแนวโน้มที่จะเกิดความผิดพลาดได้ง่าย หรือในกรณีที่มีเรื่องสำคัญต้องตัดสินใจ คนเราจะเกิดความเครียดไม่แน่ใจว่าการตัดสินใจนั้นเหมาะสมหรือไม่ การตัดสินใจจึงควรรอให้อารมณ์อยู่ในสภาวะสงบเสียก่อนแล้วค่อยพิจารณาตัดสินใจ

ปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้เด็กไทยเรียนอาชีวศึกษาน้อยลง (จอมพงศ์ มงคลวนิช, 2557) มีดังนี้

1. ค่านิยม เด็ก ผู้ปกครอง และสังคมให้ความสำคัญกับการเรียนสายสามัญเพื่อการต่อระดับปริญญามากกว่าสายอาชีวศึกษาทั้งนี้มองว่าสายอาชีวศึกษาเป็นสายที่เรียนง่ายๆ จบมาต้องเป็นลูกจ้างเงินเดือนน้อย ทำงานหนัก หนทางก้าวหน้าในอาชีพน้อย

2. นโยบายการศึกษาของรัฐมีการส่งเสริมการจัดการศึกษาในอดีตที่ผ่านมาได้มีการมุ่งเน้นการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี และการสนับสนุนเงินอุดหนุนของสถานศึกษาทำให้สถานศึกษาหลายแห่งมีการเก็บนักเรียนไว้ในสถานศึกษาเพื่อให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณ รวมถึงนโยบายปริญญาตรีให้เงินเดือน 15.000 บาท นอกจากนี้การกำหนดสัดส่วนของผู้ที่เรียนต่อสายอาชีวศึกษาและสายสามัญไม่มีความชัดเจนไม่มีกฎหมายรองรับในการกำหนดสัดส่วนการเรียนของสายอาชีวศึกษาและสายสามัญ

3. จำนวนมหาวิทยาลัยที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากขึ้นโอกาสในการเรียนที่เปิดกว้างขึ้นนั้น เป็นสาเหตุหนึ่งของการพุ่งเป้าไปเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าสายอาชีพ

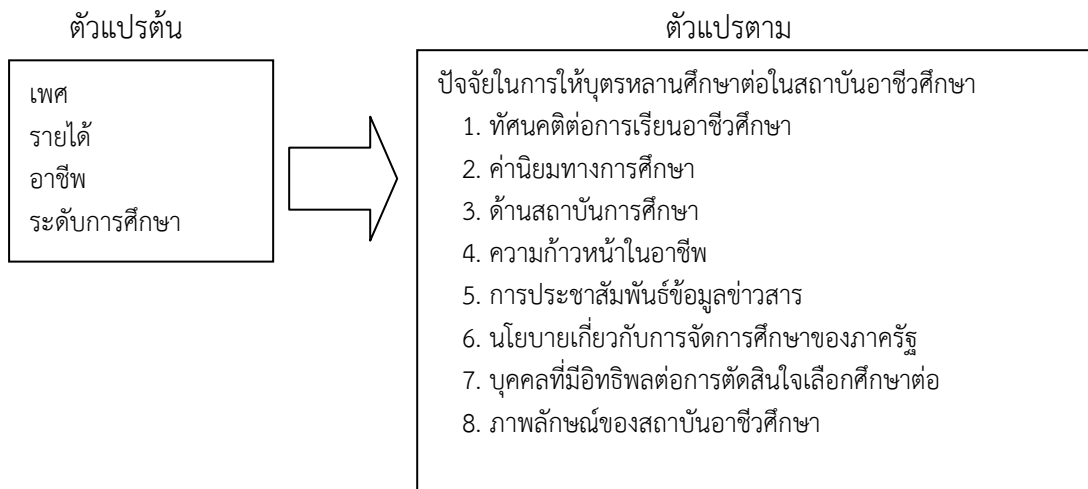
4. ด้านความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนมีความชอบหรือความถนัดทางด้านไหนเพื่อให้สามารถศึกษาต่อในสายที่ตรงกับความต้องการ

5. ความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศและต่างประเทศ เช่น ในกลุ่มประเทศอาเซียน

6. ความก้าวหน้าในอาชีพของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาต้องเพิ่มหลักสูตร/ระบบการเรียนสองภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในสถาบันอาชีวศึกษาให้สามารถแข่งขันกับแรงงานของประเทศต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมองว่าการเรียนจบปริญญาตรีมีโอกาสดำเนินงานมากกว่าคนที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

7. ภาพลักษณ์ของสถาบันการศึกษา ผู้ที่เรียนในสถาบันอาชีวศึกษามีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีมีกระทะและวิวาทระหว่างสถาบัน

กรอบแนวคิด



ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา นราธิวาส ปัตตานี และสงขลา (อำเภอนาทวี อำเภอบันนังสวย อำเภอเทพา และอำเภอจะนะ) จำนวน 36,764 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนในพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา นราธิวาส ปัตตานี และสงขลา (อำเภอนาทวี อำเภอบันนังสวย อำเภอเทพา และอำเภอจะนะ) วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 395 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิจำแนกตามประเภทโรงเรียนของนักเรียนกำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูล จำนวน 430 คน คัดเลือกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำมาใช้ในการวิจัย จำนวน 400 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 93.02



เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อมูลทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของผู้ปกครอง ในพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามปัจจัยในการศึกษาต่อ จำนวน 59 ข้อ ประกอบด้วย 1) ด้านทัศนคติต่อการเรียนสายอาชีวศึกษา จำนวน 11 ข้อ 2) ด้านค่านิยมทางการศึกษา จำนวน 5 ข้อ 3) ด้านสถาบันการศึกษา จำนวน 13 ข้อ 4) ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ จำนวน 8 ข้อ 5) ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 11 ข้อ 6) ด้านนโยบายของภาครัฐ จำนวน 6 ข้อ 7) ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จำนวน 7 ข้อ และ 8) ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 9 ข้อ

คุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยได้นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามแล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องของข้อคำถามผ่านเกณฑ์ .50 ขึ้นไปมาใช้ในการวิจัย โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 59 ข้อ มีค่าความสอดคล้องของข้อคำถามตั้งแต่ .80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .221-.766 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายด้านโดยด้านทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษามีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .903 ค่านิยมทางการศึกษามีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .834 ด้านสถาบันการศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .831 ความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .875 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .881 นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .848 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .917 ภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษามีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .924 และมีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .934

ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษา มีผลการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านด้านสถาบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.49 รองลงมาเป็นด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ด้านทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษาและด้านนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ด้านค่านิยมทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ด้านความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 แสดงรายละเอียดดังตาราง 1



ตาราง 1 ปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมและจำแนกรายด้าน

ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษา	3.43	.74	ปานกลาง
ค่านิยมทางการศึกษา	3.36	.78	ปานกลาง
ด้านสถาบันการศึกษา	3.49	.66	ปานกลาง
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.34	.80	ปานกลาง
การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	3.45	.77	ปานกลาง
นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐ	3.43	.91	ปานกลาง
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	3.39	.96	ปานกลาง
ภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษา	3.40	.84	ปานกลาง
ภาพรวม	3.42	.67	ปานกลาง

2. เปรียบเทียบปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมและรายด้านจำแนกตามตัวแปรเพศ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

2.1 ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีปัจจัยในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองเพศชายมีค่าเฉลี่ยปัจจัยในการตัดสินใจให้เยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่เป็นเพศหญิง ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมและจำแนกรายด้าน จำแนกตามเพศ

ด้าน	ชาย		หญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษา	3.24	.78	3.18	.78	.689
ค่านิยมทางการศึกษา	3.22	.75	3.08	.86	1.349
ด้านสถาบันการศึกษา	3.33	.68	3.37	.67	-.436
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.07	.76	3.11	.80	-.418
การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	3.29	.76	3.23	.80	.623
นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐ	3.18	.73	3.21	.92	-.327
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	3.33	.95	3.06	1.06	2.046*
ภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษา	3.32	.79	3.14	.90	1.656
ภาพรวม	3.27	.67	3.18	.68	1.002



2.2 ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีปัจจัยในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษา ด้านค่านิยมทางการศึกษา ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ด้านนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษาค่านิยมทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสถาบันการศึกษา และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมและจำแนกรายด้าน จำแนกตามรายได้

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	8.674	5	1.735	2.972*
	ภายในกลุ่ม	230.554	395	.584	
	ภาพรวม	239.228	399		
ค่านิยมทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	13.014	5	2.603	4.192**
	ภายในกลุ่ม	245.278	395	.621	
	ภาพรวม	258.292	399		
ด้านสถาบันการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.580	5	.316	.694
	ภายในกลุ่ม	179.910	395	.455	
	ภาพรวม	181.491	399		
ความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	7.358	5	1.472	2.486*
	ภายในกลุ่ม	233.819	395	.592	
	ภาพรวม	241.177	399		
การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	8.119	5	1.624	2.744*
	ภายในกลุ่ม	233.706	395	.592	
	ภาพรวม	241.824	399		
นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม	9.056	5	1.811	2.660*
	ภายในกลุ่ม	268.961	395	.681	
	ภาพรวม	278.017	399		
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	10.718	5	2.144	2.084
	ภายในกลุ่ม	406.292	395	1.029	
	ภาพรวม	417.010	399		
ภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	14.149	5	2.830	4.062***
	ภายในกลุ่ม	275.147	395	.697	
	ภาพรวม	289.296	399		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.417	5	1.283	2.936*
	ภายในกลุ่ม	172.670	395	.437	
	ภาพรวม	179.088	399		



2.3 ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีปัจจัยในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านสถาบันการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมและจำแนกรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6.114	5	1.223	2.059
	ภายในกลุ่ม	234.551	395	.594	
	ภาพรวม	240.665	399		
ค่านิยมทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.911	5	.582	.881
	ภายในกลุ่ม	261.051	395	.661	
	ภาพรวม	263.962	399		
ด้านสถาบันการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	12.363	5	2.473	5.989***
	ภายในกลุ่ม	163.075	395	.413	
	ภาพรวม	175.438	399		
ความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4.393	5	.879	1.455
	ภายในกลุ่ม	238.449	395	.604	
	ภาพรวม	242.842	399		
การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	3.466	5	.693	1.136
	ภายในกลุ่ม	240.969	395	.610	
	ภาพรวม	244.436	399		
นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม	4.532	5	.906	1.297
	ภายในกลุ่ม	276.024	395	.699	
	ภาพรวม	280.556	399		
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	4.568	5	.914	.867
	ภายในกลุ่ม	416.009	395	1.053	
	ภาพรวม	420.577	399		
ภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4.248	5	.850	1.154
	ภายในกลุ่ม	290.790	395	.736	
	ภาพรวม	295.038	399		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.824	5	.765	1.709
	ภายในกลุ่ม	176.720	395	.447	
	ภาพรวม	180.543	399		



2.4 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีค่าเฉลี่ยปัจจัยในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และด้านนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมและจำแนกรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5.038	5	1.008	1.694
	ภายในกลุ่ม	234.942	395	.595	
	ภาพรวม	239.980	399		
ค่านิยมทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5.988	5	1.198	1.859
	ภายในกลุ่ม	254.520	395	.644	
	ภาพรวม	260.508	399		
ด้านสถาบันการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.618	5	.724	1.626
	ภายในกลุ่ม	175.858	395	.445	
	ภาพรวม	179.477	399		
ความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5.852	5	1.170	1.973
	ภายในกลุ่ม	234.368	395	.593	
	ภาพรวม	240.220	399		
การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	8.626	5	1.725	2.971*
	ภายในกลุ่ม	229.339	395	.581	
	ภาพรวม	237.966	399		
นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม	7.740	5	1.548	2.279*
	ภายในกลุ่ม	268.303	395	.679	
	ภาพรวม	276.043	399		
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	5.531	5	1.106	1.055
	ภายในกลุ่ม	414.305	395	1.049	
	ภาพรวม	419.836	399		
ภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5.789	5	1.158	1.594
	ภายในกลุ่ม	286.993	395	.727	
	ภาพรวม	292.782	399		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.803	5	.761	1.709
	ภายในกลุ่ม	175.766	395	.445	
	ภาพรวม	179.569	399		



สรุปและอภิปรายผล

1. ปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านสถาบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ด้านทัศนคติต่อการเรียนอาชีวศึกษา และด้านนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของภาครัฐ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษา ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านค่านิยมทางการศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองที่ให้บุตรหลานศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาเห็นความสำคัญของสถาบันการศึกษา ทั้งประเด็นการจัดการศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษามีหลักสูตรที่ทันสมัย มีสาขาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและได้รับความนิยมนิยมของสังคม การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในการจัดการศึกษาของอาชีวศึกษา การกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาของภาครัฐ นอกจากนี้สถาบันอาชีวศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมถึงความสำเร็จและชื่อเสียงของศิษย์เก่า ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาสอดคล้องกับสำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา (2557) ศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อสายวิชาชีพในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายวิชาชีพ พบว่ามีปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา ด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนและด้านการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสอดคล้องกับ รอดอรินทร์ (2546) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนกองทัพกอบกู้กบฏ พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมีภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะ ด้านชื่อเสียงและคุณภาพของโรงเรียน และด้านค่าใช้จ่าย ส่วนด้านทำเลที่ตั้ง มีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับกลาง ทั้งนี้เพราะการที่โรงเรียนที่มีชื่อเสียงด้านกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพได้รับเหรียญทองการได้รับเหรียญทองการประกวดมารยาท ส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและความประพฤติดีของนักเรียน จึงทำให้มีนักเรียนสมัครเรียนเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมากกว่าที่โรงเรียนจะรับไว้ได้ทั้งๆ ที่เป็นโรงเรียนเอกชน จนส่งผลให้นักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อต้องมีการสอบแข่งขันกัน ส่วนด้านค่าใช้จ่าย จะเก็บค่าใช้จ่ายถูกกว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนโดยทั่วไป และด้านที่ตั้งทำเลของโรงเรียนตั้งอยู่ในทำเลที่ดี คืออยู่ใจกลางเมือง เดินทางได้หลากหลายเส้นทาง ดังนั้น มีแรงจูงใจและการตัดสินใจโดยรวมคือ ด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านความรู้พื้นฐานความรู้ความสามารถส่วนบุคคล สอดคล้องกับชิววิทย์ ยางไชย และอำนาจ เรืองตระกูล (2555) ศึกษาการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาตามทัศนะของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาอยู่ในระดับพอใช้ทุกด้าน โดย ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านผู้บริหารและคณาจารย์ ด้านนักเรียนนักศึกษาและด้านการศึกษาต่อ สอดคล้องกับฉัตรปวีณ อัมภา (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูพบว่า นักเรียนให้ความสนใจกับชื่อเสียงและคุณภาพด้านวิชาการเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านทำเลที่ตั้งและด้านค่าใช้จ่ายตามลำดับ สอดคล้องกับละเอียด ศรีหาหง่า (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา สำหรับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายในพบว่า ปัจจัยด้านกระบวนการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด ได้แก่การที่โรงเรียนมีการติดตามแจ้งพฤติกรรมให้ผู้ปกครองทราบสม่ำเสมอ และดูแล



เอาใจใส่นักศึกษาเป็นอย่างไรตรงลงมา คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยลักษณะทางกายภาพ ปัจจัยด้านสถานที่ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ ส่วนปัจจัยภายนอก พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากที่สุดในการตัดสินใจของนักศึกษาที่เลือกสถานที่เรียนปัจจุบัน ได้แก่สภาวะเศรษฐกิจรองลงมาเป็นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและทันสมัย การรับนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยรัฐบาลมากขึ้น ค่านิยมในการส่งลูกเข้าโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงและการที่ระดับราคาสินค้าสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับไม่สอดคล้องกับกำลัง ธรรมชาติ (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่ผลกระทบต่อการศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดพะเยา สำหรับปัจจัยทางเศรษฐกิจพบว่าการที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงในการเรียนอาชีวศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการศึกษา ซึ่งเป็นรายจ่ายที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถที่จะได้รับจากการเรียน จะทำให้นักเรียนตัดสินใจเรียนต่อสถาบันอาชีวศึกษา และการที่ครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจ เช่น รายได้น้อยทำให้นักเรียนตัดสินใจเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา เพื่อจบมาจะได้มีงานทำ

2. การเปรียบเทียบปัจจัยของผู้ปกครองในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาภาพรวมและรายด้านจำแนกตามตัวแปรเพศ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีค่าเฉลี่ยปัจจัยในการให้เยาวชนในเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาแตกต่างกันโดยกลุ่มที่มีรายได้สูงมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยในการศึกษาต่อสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อย ส่วนผู้ปกครองที่มีเพศ อาชีพ ระดับการศึกษาต่างกันมีปัจจัยในการให้เยาวชนเขตพื้นที่เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีรายสูงเห็นว่าการศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาแบบเฉพาะทางเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษามาสามารถที่จะนำความรู้มาใช้ในการประกอบอาชีพหรือธุรกิจของตัวเองได้ไม่สอดคล้องกับวิชาชีพ ว่างไข และอำนาจเรื่องตระกูล (2555) ผู้ที่มีที่มีเพศ ระดับชั้นการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครองต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีวศึกษาในแต่ละด้านแตกต่างกัน

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่ได้ให้การสนับสนุนทุนงบประมาณการวิจัย ผู้บริหารสถานประกอบการในความร่วมมือในการจัดสนทนากลุ่มย่อย และตอบแบบสอบถามการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านในการพิจารณาเครื่องมือการวิจัย และผู้ช่วยวิจัยทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนและความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ ทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กัธร ธรรมพิทักษ์. (2541). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (วิชาเศรษฐศาสตร์) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนบ รอดอรินทร์. (2546). ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนกองทัพปกอปลั้มร่ช่วงกล ชส.ทบ. ปริญญาโท ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.



- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (29 เมษายน 2558). วิถีชีวิตแรงงานขาดแคลนทำไม้เด็กไทยเรียนอาชีวะจะน้อยลง.
สืบค้นจาก <http://www.thairath.co.th/content/426863>.
- ฉัตรปวีณ อัมภา. (2549). ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียน
เทคโนโลยีหมู่บ้านครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ฉัตรยาพร เสมอใจ. (2554). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น
- รุจระชะ บุนนาค. (2557). การขาดแคลนช่างฝีมือในตลาดแรงงานไทย. แนวหน้า, น.8.
- ละเอียต ศรีหาแห่งา. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อใน
โรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วชิรวิทย์ ยางไชย และอำนาจ เรืองตระกูล. (2555). ศึกษาการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาตาม
ทัศนะของนักเรียน : การวิจัยแบบผสมวิธี. วิทยานิพนธ์ สาขาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชร ทรัพย์มี.. (2539). หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบริการปรึกษา. นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา. (2557). การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายวิชาชีพในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. สืบค้นจาก [http://ver.vec.go.th/
Portals/11/download/Filedownload/summary_1.pdf](http://ver.vec.go.th/Portals/11/download/Filedownload/summary_1.pdf)
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 12. (2556). ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ปีการศึกษา 2556. ยะลา.
สำนักงานศึกษาธิการภาค 12.
- Yamane, Taro. 1973. *Statistics, An Introductory Analysis*, 3rd Ed., New York: Harper and Row Publishers.